

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΥΨΗΛΩΝ ΦΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Του
Ιγνάτιου Καίτεζίδη*

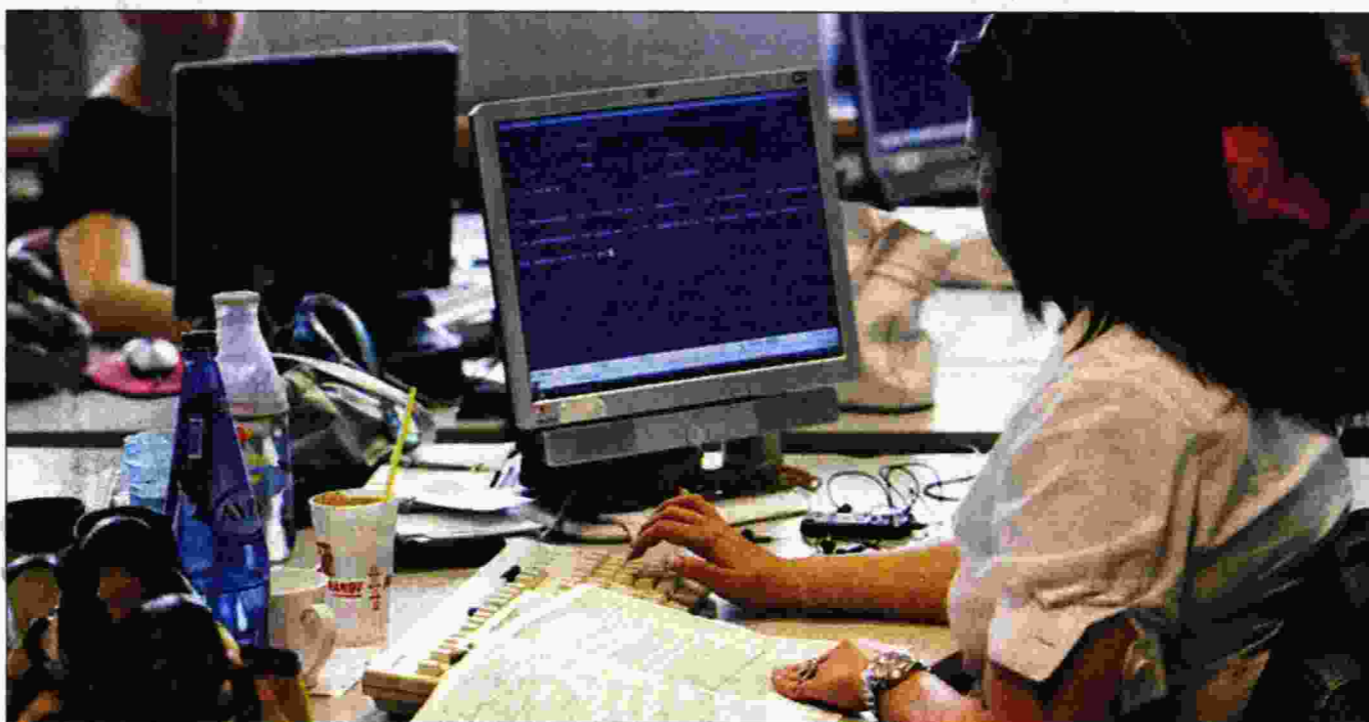

Εχω πολλές φορές αναρωτηθεί ποια είναι η σκέψη πίσω από τη φορολογική πολιτική του κράτους. Με ποια λογική δηλαδή επαβάλλει και αυξάνει τους κάθε λογής φόρους στην επιχειρηματικότητα και την κοινωνία. Σήμερα η Ελλάδα είναι από τις χώρες με την υψηλότερη φορολογία στον κόσμο και είναι δύσκολο να διακρίνει κάποιος πώς αυτό το οικονομικό μοντέλο τη βοηθά να βρει θέση στην παγκόσμια αγορά.

Μια εξήγηση της επιβολής υψηλών φόρων και εισφορών είναι οι ανταποδοτικές κοινωνικές παροχές, το «κοινωνικό κράτος». Πληρώνουμε πολλούς φόρους και μας ανταποδίδει το κράτος καλύτερη παιδεία, καλύτερη υγεία, καλύτερη Δημόσια Διοίκηση, καλύτερες υποδομές. Στην Ελλάδα όμως συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο και το γνωρίζουμε όλοι. Συνεπώς οι φόροι δεν κάνουν ποιοτικό το σύστημα ανταποδοτήτων του Δημοσίου. Αρα πάνε κάπου αλλού.

Μια άλλη εξήγηση είναι ότι η επιβολή υψηλών φόρων έχει στόχο τη σταδιακή μείωση του χρέους μέσα από τη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων. Μα το χρέος σε απόλυτες τιμές διαρκώς αυξάνεται. Συνεπώς ή ανατροφοδοτείται από νέα ελλείμματα ή οι φόροι μας δεν πάνε ούτε εκεί.

Τελικά, δεν συμβαίνει τίποτε από τα δύο, γιατί πολύ απλά οι φόροι στην Ελλάδα βεβαιώνονται αλλά δεν εισπράττονται. Εχουμε δημιουργήσει ένα σύστημα που παράγει ανείσπρακτες οφειλές, που αυξάνονται με ρυθμό 2 δις. τον

μήνα, και η αντίδραση του κράτους δεν είναι να αλλάξει το οικονομικό μοντέλο, αλλά να αυξήσει τους φόρους ώστε να καλύψουν τα μη εισπραχθέντα δημόσια

έσοδα, επανοώντας φορολογικές διατάξεις ντροπής, όπως αυτή της προκαταβολής. Αυτό όμως είναι ένα σενάριο που δεν πρόκειται ποτέ να επιτύχει. Αφενός, γιατί το άθροισμα της φορολογικής και της ασφαλιστικής υποχρέωσης αγγίζει πλέον την οροφή (ήδη βρίσκεται στο 85% του μέσου εισοδήματος) και, αφετέρου, γιατί διαρκώς μειώνεται η φορολογική βάση. Και βεβαίως η επιμονή σε αυτή την εισπρακτική πολιτική

δημιουργεί ισχυρότερη παρά ποτέ τάση φοροδιαφυγής.

Σήμερα οι ανείσπρακτες οφειλές του Δημοσίου είναι περίπου 100 δις.

Η εισπρακτική πολιτική δημιουργεί ισχυρότερη φοροδιαφυγή

Δηλαδή 55% του ΑΕΠ. Και είναι όλες ιδιωτικό χρέος. Που μαζί με το δημόσιο αίσιας βαδίζουν στο μισό τρις. Την ίδια ώρα οι επιχειρήσεις ή κλείνουν ή μεταναστεύουν ή δεν πληρώνουν, το Σαντάνσκι στη Βουλγαρία μεγαλώνει, οι Έλληνες επιχειρηματίες αλλάζουν με

μεγάλη προθυμία φορολογική κατοικία, οι ξένοι επενδυτές βλέπουν τους φόρους και «φτύνουν τον κόρφο τους» που απέφυγαν την Ελλάδα, η ανταγωνι-

στικότητα πάει περίπατο και το σενάριο πραγματικής εξόδου από αυτή την κρίση φαίνεται όλο και πιο μακρινό.

Τελικά, κάθε φορά που κάνω όλη αυτή τη διαδρομή των επιχειρημάτων για να εξηγήσω τους υψηλούς φόρους στην Ελλάδα, καταλήγω στο ίδιο συμπέρασμα: πως έχουμε ένα κράτος ανίκανο να παράγει φορολογικά έσοδα, φορολογώντας μια υψηλή ανάπτυξη με χαμηλούς συντελεστές, αφού είναι εδώ και χρόνια εθισμένο να κάνει το αντίθετο.

*Δήμαρχος Πυλαίας-Χορτιάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ